MLADI PLANINEC

PD "LISCA" SEVNICA

ŠT. 28
LETO 1998

LETO 22

SPOŠTOVANE PLANINKE IN PLANINCI!

Zopet je minulo leto in moramo vam podati poročilo o delu v preteklem letu, dogovoriti pa se moramo tudi o delu za naslednje leto.

Če ocenjujem naše delo v preteklem letu in ga primerjam s planom, ki smo ga sprejeli na lanskem občnem zboru, ugotavljam, da smo nekatere zadolžitve izvedli zadovoljivo:

- Vsi načrtovani tabori in v pretežni meri tudi načrtovani izleti.
- Izobraževanja, ki so bila potrebna, smo lahko izvedli.
- Načrtovana oprema je bila nabavljena.
- Nabavljena je bila osebna oprema po zmernih cenah.
- Jurkova koča je bila obnovljena in je na razpolago planincem po zaslugi prizadevnega gospodarja Vinka Govekarja.
- Dosti truda je bilo vloženega v našo dejavnost v vrtcih in šolah.
- Lepo je uspel srečelov na Lisci.
- Srečanje mladih planincev ob 40-letnici je po zaslugi MO in zlasti Jožeta Praha lepo uspelo.
- Delo na markiranju poti je v teku.
- Sodelovanje s Športno zvezo Sevnica je bilo glede na splošne pogoje zelo dobro.
- Srečanja v zimskem času ob sredah v zavetišču so se »prijela«.

So pa tudi dejavnosti, s katerimi ne moremo biti zadovoljni:

- Kljub velikemu številu vodnikov, saj smo po številu v ospredju v Sloveniji, imamo zelo malo aktivnih vodnikov, posledica tega je, da imamo premalo organiziranih izletov ob vikendih.
- Ne po naši krivdi so zastala dela na obnovi planinskega zavetišča.
- Večanje števila našega članstva nam ni uspelo.

Na lanskem občnem zboru smo se dogovorili, da bom še za eno leto prevzel predsednikovanje. Ko smo se dogovarjali o novem predsedniku, je dozorela misel, da bi bilo najbolje, če predlagamo, da je letošnji občni zbor volilni. Tako bomo v največji meri omogočili novemu predsedniku aktivno vodenje društva.

Zahvaljujem se upravnemu odboru, da je podprl mojo pobudo, da je potrebno pri vodenju društva pridobiti mlajšo generacijo, ki bo z veseljem vodila to našo priljubljeno organizacijo, še zlasti v sedanjem obdobju, ko bo potrebno preveliko slo po privatizaciji na nekaterih področjih, med katerimi je zagotovo planinstvo, nekoliko upočasniti. Prepričan sem, da mora biti osnovna dejavnost vseh planinskih društev, da bodo zlasti visokogorje in objekti na njih, kot so planinske koče in poti, dostopni vsem Slovencem.

Zahvaljujem se vsem sodelavcem v društvu za prijetno sodelovanje, novemu vodstvu pa želim uspešno delo vnaprej, k temu pa želim prispevati tudi sam po svojih močeh.

Vsem planincem želim veliko prijetnih doživljajev v prelepem gorskem okolju!

Predsednik društva
Vinko Šeško

LISCA - srečanje planincev

V preteklem letu je PD Lisca povabilo na planinsko srečanje mlajše planince iz MDO Zasavje na Lisco. Zbrali smo se skoraj iz vseh društev in še iz Mladinske komisije pri PZS so nas obiskali.

Planinska orientacija za staro in mlado, za družine; ples, hoja, dobra volja, sonce, ljubeze...

Vse to je bilo na Lisci. Resda številčno le nekaj sto, razmišljanje gorništva je bilo močno.

Tudi iz društva PD Lisca ni bilo sto in toliko otrok, kakor jih tudi ni več na planinskih izletih.

A kvaliteta tistega malega je začuda večja.

Morda bomo v manjših skupinah laže začutili dih gore, dih hoje. Vse to se čuti - utrjuje pri vzponih na gore, pri vzponih preko vsakodnevnih težav, pri vzponih do ljubezni, do čutnosti narave.

S tem, ko začutimo gorniško družino, smo veliki.

Jože Prah

ŠTIRIDESET LET VZGOJNEGA DELA Z MLADIMI PLANINCI

Leta 1956 je bila pri PZS ustanovljena Mladinska komisija z nalogo, da skrbi za vzgojo mladih planincev in jih pripravlja na varen obisk gora. Ugotavljali so, da je bilo včlanjenih takrat že preko 12. 000 mladih v planinskih društvih v Sloveniji.

Takoj po ustanovitvi je MK PZS organizirala pohodni tabor po Julijcih, na katerem so v enotedenskem pohodu oblikovali smernice za vzgojo in obisk mladih v gorah.

Mladi so začeli načrtno razmišljati, kako vzgojiti zadosti mladinskih vodnikov in mentorjev za delo z mladimi. Naslednje leto je bil pri PZS organiziran plenum vodstva planinske organizacije, ki je bil posvečen izključno delu z mladimi. Gibanje se je začelo širiti širom Slovenije in tudi Posavje in Zasavje nista bila izvzeta.

Sredi maja 1957. leta je Koordinacijski odbor zasavskih planinskih društev organiziral srečanje mladih zasavskih in poavskih planincev na Lisci. Vsa organizacija srečanja je bila naložena MO in vodstvu PD Lisca Sevnica - Krško pri planinskem domu na Lisci.

Dvanajstega maja 1957 se je na Lisci zbralo preko 200 mladih iz vseh planinskih društev od Brežic do Litije. Na to srečanje so prišli tudi člani novo ustanovljene MK pri PZS s takratno načelnico MK Maro Švent, ki je komisijo vodila.

»Bilo je veličastno,« je zapisal kronist tega srečanja. »Mladi so se zabavali, pomerili se v igrah in izvedli kulturni program. Za planinstvo jih je na vrhu Lisce navduševal velik prijatelj Lisce in mladih, učitelj Vidko Jurko, ki je bil tudi idejni vodja Zasavske planinske poti.«

Za tem so postala ta srečanja v Zasavju in Posavju tradicionalna. Mladi planinci so se vsako leto srečevali s svojimi vodniki in mentorji na enem izmed zasavskih vrhov in pri enem izmed zasavskih planinskih domov. Vsak MO je pripravil del kulturnega programa, gostitelj pa je poskrbel za prijetno počutje in vso potrebno organizacijo.

Tudi naše društvo ima velike zasluge, da je delo z mladimi postala nuja večine planinskih društev. Sevniško planinsko mladino je vodilo veliko število mladinskih vodnikov in mentorjev planinske vzgoje. Ti so bili steber organiziranja planinskih skupin na šolah v sevniški občini. Brez njih ne bi bilo tako razvitega mladinskega odseka pri PD Lisca Sevnica.

Društvo prireja že preko 20 let letne mladinske tabore v visokogorskih dolinah, na katerih je vedno množična udeležba. Dolga leta nazaj, ko je bilo na Lisci še obilo snega, so mladi zimske počitnice obvezno preživljali na Lisci. Na številnih izletih pa so imeli in še imajo priliko spoznati lepote naših čudovitih slovenskih gora. Pod budnim vodstvom vodnikov jim je tudi zagotovljena varna hoja v gore. Vsako drugo leto imajo otroci priliko, da se spoznajo z veščino varne hoje in potrebno opremo v planinski šoli, ki jo organizira društveni mladinski odsek.

V vso to bogato amatersko delo je vključenih še vedno veliko število prizadevnih članov mladinskega odseka. Temu daje vso podporo - moralno in materialno - vodstvo društva, kolikor materialne možnosti to dovoljujejo. Pri tem vodstvo upošteva, da je tudi danes preko polovice članov mladih, ki jim je poverjena še posebna skrb za njih razvoj.

Z veseljem ugotavljam, da je vse delo z mladimi v preteklosti obrodilo bogate sadove, zato ima danes društvo podmladek, ki z veseljem in odgovornostjo prevzema vodstvo društva in planinske dejavnosti.

V Sevnici, 3.2.1998 Lojze Motore

POROČILO O DELU UPRAVNEGA ODBORA DRUŠTVA

V obdobju od občnega zbora v preteklem letu je imel Upravni odbor društva pet sej. Tem sejam so vedno prisostvovali tudi člani Nadzornega odbora in spremljali delo društva.

Na seji, ki je bila 21. marca 1997, je Upravni odbor v prvi vrsti obravnaval zadolžitve članov odbora, ki so bili izvoljeni na občnem zboru, tako da bi delo čimbolj aktivno in kvalitetnejše potekalo in da ne bi delo slonelo le na nekaj članih odbora. Ugotovljeno pa je bilo, da še vedno nismo imeli gospodarja, ki bi bil zadolžen za upravljanje z Jurkovo kočo, medtem ko je prevzel obveznost gospodarja zavetišča še vnaprej Lojze Anzelc. Poglobljeno je bil obravnavan finančni plan, zlasti o obnovitvenih delih v Jurkovi koči in o obnovi strehe zavetišča, ki že precej spušča in povzroča novo škodo na zgradbi. Nekateri člani so dobili obveznost, da bodo pri firmah pridobili brezplačno ali čim ceneje potrebni material. Ker je le dober mesec manjkal do prvega maja, so bile razdeljene zadolžitve članov odbora, kje bodo posamezniki zbirali prispevke za srečelov na Lisci. Obravnavane so bile manjše obveznosti društva ter udeležbe na sestankih, izletih in tečajih, ki bodo potekali med letom.

Druga seja je bila 16. maja , ko je odbor obravnaval razdelitev sredstev med planinske skupine in za določene namene, kot je izvedba taborov, nabava opreme, le manjši del sredstev je ostal nerazporejen in smo ga potem uporabili za tisto dejavnost, kjer je zmanjkalo denarja po finančnem načrtu, kot je primer obnove Jurkove koče. Sprejet je bil finančni načrt za tabor mladih, obravnavali pa smo tudi izvedbo pohodnega tabora v Pirenejih in tabora mladincev v Makedoniji. Za novega člana odbora je bil na predlog predsednika sprejet Vinko Govekar, ki je postal gospodar društva in uspešno pričel in opravljal to nalogo. Obravnaval je tudi izvedeno akcijo markiranja sevniške planinske poti in ponovno preveril, ali so bila res opravljena vsa dela. Ponekod - je ugotovil upravni odbor - bo potrebno spremeniti traso in posekati grmovje, namestiti nove žige, če ne bo to vprašanje trajno rešeno na drug način. Obravnavan je bil program srečanja zasavske mladine ob 40-letnici srečanja zasavske mladine, ki je bilo na Lisci in za katero so del stroškov morala nositi vsa zasavska in posavska društva.

Tretja seja, 26. septembra 1997, je bila posvečena poročilom - tako finančnim kot tehničnim - o izvedbi vseh treh taborov. Generalno je ugotoviti, da so bili tabori dobro organizirani, dovolj številni in tudi finančno so se iztekali dobro. Nesreč ni bilo, kar je zagotovo razveseljivo, in udeleženci so bili zadovoljni. Odbor je obravnaval vprašanje obnove ostrešja zavetišča in ugotovil, da dela v tem letu ni bilo mogoče izvesti, les pa je bil v celoti pripravljen. Zapletlo se je pri lastništvu zemljišča, na katerem stavba stoji, ker je formalno še vedno v lasti Kopitarne Sevnica. Kar na tem mestu lahko zapišemo, da se delo tudi še do sedaj ni opravilo, les je shranjen in zavarovan pred propadanjem, dela pa bodo izvedena potem, ko bo rešeno vprašanje lastništva na zemljišču. V tistem času so potekala tudi prenovitvena dela v Jurkovi koči in gospodar je svojo funkcijo v celoti izpolnil, tako da je v tej koči urejena kanalizacija sanitarije, oprema kuhinje. Seveda pa je bilo za to potrebno zagotoviti več denarja, kot je bilo predvideno v finančnem načrtu, kar je razvidno iz finančnega poročila. Govora je bilo tudi o srečanju zasavske mladine na Lisci in o tem podano pisno poročilo.

Sredi decembra je imel odbor sejo, na kateri je imenoval inventurno komisijo s poudarkom na tem, da je od vodnikov potrebno pobrati vso opremo, ki je ne uporabljajo, ker so nekateri delo v društvu v celoti opustili. Ta oprema naj bi bila na voljo v zavetišču predvsem za izposojo, tako da bi jo vzel tisti, ki bi jo potreboval in za tem tudi vrnil na določeno mesto. Gospod Motore je do konca septembra pripravil finančno stanje, kjer je bilo poudarjeno, da je bila bistvena prekoračitev porabe pri Jurkovi koči, vendar je bilo to nujno, tako da se sanacija nekaterih naprav izvede za daljše obdobje.

Odbor je obravnaval tudi to, da je bilo na občnem zboru marca 1979 rečeno, da bo vodstvo društva prevzel predsednik le za dobo enega leta in da bo potrebno napraviti zamenjavo. Novi predsednik naj si izbere nove sodelavce, tako da bo z njimi lahko uspešno vodil društveno barko. Prav tako so člani ugotovili, da je velik osip med vodniki v društvu in da je malo takih, ki bodo imeli izpolnjene pogoje za registracijo.

Zadnja seja je bila 13. februarja in je bila namenjena pripravam na današnji občni zbor. Vodstva posameznih skupin in drugi člani odbora so morali pripraviti pisna poročila o delu, ki so bila napisana v novi številki Mladega planinca.

Članstvo:

	1993	1994	1995	1996	1997
A - člani	32	47	27	26	23
B - člani	332	287	282	313	293
C - člani	400	320	325	290	278
SKUPAJ	**732**	**654**	**634**	**629**	**594**

Članarina za leto 1998:

A člani - 3500
B člani - 1000
C člani - 500

Članarino lahko plačate v Planinskem zavetišču vsako sredo od 17. do 18. ure. Tam dobite tudi druge informacije.

Tajnica
Andreja Flajs

POROČILO O DELU KLUBA VODNIKOV V LETU 1997

V letu 1997 je imelo društvo Lisca - Sevnica registriranih 26 vodnikov.

Organiziranih je bilo 6 akcij (delovnih in učnih). Na Lisci je bilo organizirano srečanje ob 40. obletnici prvega srečanja Posavja in Zasavja mladih planincev.

Izobraževali smo 3 vodnike za kategorijo B, dva vodnika sta opravila izpopolnjevanje za letne razmere in pridobili smo enega novega inštruktorja.

Mladniski odsek je organizairal tabor mladih planincev na Jezerskem in tabor mladinskega odseka v Bovcu. Klub vodnikov je organiziral tabor v Pirenejih. (O vseh treh taborih si lahko podrobneje preberete v gradivu).

V letu 1997 je bilo vodenih 161 izletov, od tega se je izletov udeležilo 1748 udeležencev - pregled po številu izletov po posameznih organizatorjih si lahko ogledate v naslednji tabeli:

ORGANIZATOR	ŠT. UDELEŽENCEV	ŠT. IZLETOV
Mladinski odsek	**Tabor Jezersko 188** **Tabor Bovec 37** **Ostalo 26**	**4** **5** **2**
Osnovne šole	**Skupni izleti za vse osnovne šole (1 dan) 95** **Skupni izleti za vse osnovne šole (2 dni) 35** **Po posameznih šolah 141**	**2** **2** **4**
PS Krško	**183**	**19**
Klub vodnikov	**Tabor Pireneji 31** **Ostalo 219**	**2** **18**
PS Planina	**51**	**8**
PS Jutranjka	**66**	**7**
Upokojenci-četrtkovi izleti	**328**	**45**
Upokojenci-torkovi izleti	**348**	**43**
SKUPAJ	**1748**	**161**

Aktivne so bile tudi skupine cicibanov planincev iz Sevnice in Šentjanža.

Helena Marolt

POROČILO O DELOVANJU PLANINSKEGA KROŽKA ZA CICIBANE - PLANINCE V VRTCU »CICIBAN« SEVNICA V LETU 1997

Za obiskovanje planinskega krožka v vrtcu se je v letu 1997 odločila skupina 13 otrok, cicibanov planincev.

Najprej smo se srečali na skupnem, informativnem srečanju otroci in starši na uvodni predstavitvi planinskega krožka, kjer sem jim predstavila namen in pomen planinskih aktivnosti, življenja v naravi, pomen prave planinske opreme, prehrane v planinah in še mnogo zanimivih in važnih podrobnosti o našem programu planinskih izletov...

Sledila je »PLANINSKA URICA« oz. Planinski večer za cicibane - planince in njihove starše v PLANINSKEM ZAVETIŠČU POD SV. ROKOM, kjer smo se srečali z g. VINKOM ŠEŠKOM, ki nam je pripravil ogled diapozitivov o gorah in nam na zelo zanimiv in prijeten način predstavil in približal planinarjenje, varstvo narave, skrivnosti in lepote gora ter aktivnosti sevniških planincev...

Nato je tekom celega leta sledilo 8 planinskih izletov in smeri so izhajale iz spoznavanja naše bližnje okolice Sevnice, nato pa smo se povzpeli in obiskali še sosednje zasavske hribe.

1. TURA: krožna planinska pot Hraste - sevniški grad - Ostrešje - Lamperče - Sv. Rok - vrtec

Med to potjo smo vsako priložnost izkoristili za opazovanje in spoznavanje narave in dela ljudi v naravi. Uživali smo v razgledu z gričev in zanimivostih ob poti. Mnogo smo se pogovarjali in navajali na pravilno hojo v skupini, spoznali smo prve markacije že prav blizu vrtca...

2. TURA: Lukovec (orientacijsko iskanje skritega zaklada)

To je bila krajša tura, kjer smo kondicijo šele nabirali in se še naprej navajali na pravila prave planinske hoje. Bilo je spet mnogo opazovanja in lepega razgleda: na Sevnico, sevniški grad, Lisco, okoliške griče, hribe, na reko Savo, mostove čeznjo, na našo prvo prehojeno pot. Na cilju so nas čakale še uganke in vprašanja. Pravilne rešitve in poznavanje narave so nas pripeljali do skritega zaklada, ob katerem je bilo mnogo iskrivih oči in veselja...

3. TURA: Zajčja gora (zimski izlet)

Ta izlet je bil zimsko obarvan, saj je bilo precej snega in med potjo smo lahko spoznali značilnosti zime, zasnežene poti, način hoje po takšni poti, iskali smo markacije in jim sledili. Na vrhu Zajčje gore smo si zaradi obilice snega lahko privoščili uživanje in igranje s snegom. S seboj smo imeli tudi lopatke in smo veselo dričali. Ogledali smo si tudi lep zimski razgled z vrha (Boštanj, reka Sava, Sevnica, Šmarje, tovarne...)

4. TURA: Sv. Rok - Drožanje - Žabjek - lovska koča na Selah

Pot nas je vodila po naravi, spoznali smo jo, kako se prebuja v prelepi pomladi. V Drožanju smo si na kmetiji ogledali domače živali v velikem hlevu. Nekateri otroci jih danes poznajo le iz slikanic, knjig. Ogledali smo si tudi kmečko hišo z vodnjakom in lovsko prežo. Na cilju pri lovski koči pa smo izvedeli še mnogo zanimivosti o vlogi lovcev in njihovi skrbi za gozdne živali. Veselo smo zapeli našo planinsko himno in še druge pesmi, ki nas spremljajo na naših izletih...

5. TURA: Lisca (947 m)

Med potjo na našo Lisco smo lahko nabirali mnogo spoznanj ob opazovanju narave in dela v naravi, primerjali smo z naravo pozimi... Na vrhu Lisce smo si ogledali Jurkovo kočo in Tončkov dom in se sproščeno naigrali v naravi...

7. TURA: Gore nad Hrastnikom (791 m)

Ta izlet nas je popeljal že v sosednje občine, del poti smo se peljali in uživali v vožnji z vlakom. Nato smo se počasi vzpenjali peš. Pot je bila res že daljša, vendar zelo zanimiva. Ves čas so nas spremljale markacije, na cilju pa planinska koča, štampiljkanje planinskih dnevnikov in mnogo časa za igre pred kočo...

8. TURA: Zasavska gora (849 m)

Do žel. postaje Sava smo se peljali z vlakom, nato pa »grizli kolenčke« vse do vrha, kjer se nam je ponujal prekrasen razgled daleč naokoli...

9. TURA: Kopitnik (914 m)

Ta osma tura je bil naš skupni družinski izlet. Mahnili smo jo vsi skupaj na Kopitnik, kjer smo malim vztrajnim cicibanom - planincem podelili nagrade PZS Slovenije in še sešite mini simbolične nahrbtnike iz blaga. Skupaj z nami so korajžno odšli na pot starši, bratci, sestrice, dedki, babice, kdor je to želel in si vzel čas za sobotni družinski izlet. Bilo je prijetno sobotno druženje, tudi ob smešnih, razvedrilnih, gibalnih igrah pred kočo. Mislim, da smo se vsi, čeprav rahlo utrujeni, z veseljem z vlakom vračali proti Sevnici in bili upravičeno ponosni na naše otroke, saj smo se na poti lahko sami prepričali, da je za pot navkreber potrebno kar nekaj kondicije, dobre volje in samopremagovanja, pa tudi upoštevanja skupnih dogovorov in pravil, kar je pomembno za varnost vseh na planinskih izletih...

Vsi naši planinski izleti za cicibane - planince so bili izvedeni po predhodnem programu in začrtanem vrstnem redu in z vsemi načrtovanimi vsebinami in aktivnostmi za otroke in starše. Le en izlet, in to četrti, smo morali prestaviti za en teden, ker nam je ponagajalo vreme. Edina sprememba je bila, da smo zamenjali in šli s starši na Kopitnik namesto na Zasavsko goro, ker je tam več travnatih površin, ki smo jih potrebovali za naše skupne, gibalne igre ob zaključku planinskega krožka.

NAGRADE PZS SLOVENIJE:

10 otrok je opravilo 8 planinskih izletov in prejelo nagradni našitek PZS in nagradno priponko PZS. 3 otroci pa so skupno z izleti od lani opravili 12 planinskih izletov in prejeli nagradno planinsko pesmarico PZS za ves trud na prehojenih planinskih poteh.

Vsem na PD Lisca Sevnica želimo mnogo lepih trenutkov, saj naša dežela skriva res toliko lepot, toliko čudovitih kotičkov, na teh planinskih poteh pa je ujete toliko lepote, ki človeka vedno znova vabi v planine!

Pa saj tudi pregovor pravi: »Kdor planine rad ima, zdravo živeti zna in v srcih ljubezen za prijatelje ima.«

Cveta Fakin

Poročilo o taboru mladih planincev JEZERSKO 97

Tabor je potekal od 13. 07. do 23. 07. 1997, torej 11 dni. Število udeležencev je bilo 40 (32 osnovnošolcev, 8 mladincev, bodočih vodnikov), vodstvo tabora pa je štelo 10 ljudi.

Vodja tabora	Jože Pinoza
Tehnični vodja	Boštjan Ošlovnik
Ekonom	Niko Šeško
Kuharica	Marinka Spaseski
Pedagoški svetovalki	Jelka Slukan, Mateja Pompe
Vodniki	Miran Podlipnik, Tomaž Hohkravt, Matjaž Špan (tudi zdravnik), Robi Biderman.

Mogoče najprej nekaj besed o vodstvu tabora. Pohvaliti moram predvsem vse vodnike in tehničnega vodjo, ki so zares skrbeli za udeležence, ne samo na turi, temveč tudi ob prostih dnevih, tako da ni večje breme padlo na pedagoški svetovalki. Ekonom in kuharica sta se prav vzorno »ujela«, kar je bilo opaziti pri končnem obračunu, hrana pa je bila tudi zelo okusna in raznovrstna, tako da sta po mojem mnenju zadovoljila tudi najbolj izbirčne. Pa še nekaj besed o pedagoginjah, zdaj že zvezdah stalnicah v taborih. Obe sta se izkazali s koristnimi nasveti, še posebej pa na zaključnem večeru.

Hribovski del tabora (ture) smo izvedli skoraj 100 %. Kaj to pomeni? Zaradi malo prepoznega vstajanja za na zadnjo turo, je udeležence in vodnike poslabšanje vremena prisililo, da so izpustili vrh Grintovca in se namesto na Jezersko stran, spustili do Suhodolnikove domačije, kamor smo jih prišli iskat s kombijem. Drugače smo bili na Virnikovem Grintavcu (47 udeležencev), Golem vrhu (47), Ledinskem vrhu (47), obiskali smo tudi naš najvišji slap Čedca in si ogledali nekaj zgodovinskih in kulturnih zanimivosti Jezerskega (Jenkova domačija, Zadnikarjeva galerija). Na poteh po okoliških gorah smo udeležence poizkušali opozarjati na pravilno gibanje in obnašanje v gorah, kar se nam je obrestovalo na najzahtevnejši turi na Grintovec. Same gore so nam ponudile veliko lepot, tako smo videli nič koliko naših redkih in zavarovanih rastlin (arnika, encijan, zlato jabolko, šentjanževko), uspelo pa nam je presenetiti tudi gamse.

Pa še nekaj besed o taborni opremi. Nekaj štabnih šotorov bi bilo potrebno zašiti, da zdaj še luknjice ne nastanejo luknje, prav tako pa bi bilo potrebno pregledati pograde in jih dati popraviti. Drugače pa o opremi vse najboljše, kajti tabor ni minil ravno brez dežja, deževalo je kar 5 dni od 11, pa razen nekaj mokrih nogavic od dežja ni bilo mokro nič.

Jože Pinoza

MLADIN*SKI* TAB*OR* BO*VEC* 1997

Mladi in malo manj mladi planinci MO našega društva smo se na pot odpravili 7. avgusta in se potepali do 16. istega meseca. Število udeležencev se je gibalo od 10 do 15, vse od prvega do zadnjega dneva tabora pa je vzdržalo 8 najbolj vnetih planincev. Ker nas torej ni bilo zelo veliko, nismo porabili vsega denarja, namenjenega za mladinski tabor, ampak le polovico, 50000 SIT. Ostalo smo prispevali udeleženci tabora.

Naše potepanje smo začeli v četrtek, 7. avgusta, ko smo se s kombijem Športne zveze Sevnica odpeljali v vas Strmec nad Logom pod Mangartom, kjer smo ostali dva dni. Seveda smo se povzpeli na Mangart - gor po slovenski, dol po italijanski smeri.

Nato smo se spustili do Bovca, ki je bil izhodišče za vzpon na Veliki Kanin, hojo do Krnskega jezera, izlet k izviru Soče in skok na Kobariški Stol. Vmes smo se hladili v Nadiži in Soči, si ogledali Kluže, skočili na Drežnido in na Drežniške Ravne in k slapu Kozjak.

In na koncu našega potepanja smo se odpeljali še na morje! Ni lepše poti na našo obalo od tiste, ki pelje po Krasu. Saj veste - pršutu pa teranu se je težko odreči...

Aleš Tuhtar

POROČILO O PLANINSKEM TABORU PIRENEJI 1997

Kot vsako leto zadnjih 31 let smo imeli tudi letos v programu izletov planinski tabor. Letos smo si zastavili nekoliko daljšo turo v španske Pireneje.

V taboru nas je bilo 35 udeležencev. Potovali smo z Vebrovim avtobusom. Spali smo v štirih društvenih šotorih in v avtobusu. V avtobusu je spala Vebrova družina in Lojze. V dveh šotorih je bilo po 8, v dveh pa po 7 planincev. Hrano smo imeli deloma od doma, deloma pa smo kupovali na poti. Kuhali smo v petih skupinah.

Priprave za pot so potekale že od pomladi. Program sva pripravljala z Lojzom. Zlasti veliko sva si pomagala z nasveti PD Kum iz Trbovelj, ki je podobno potoval pred nekaj leti. Rok prijav na razpis je bil 30. april. 28. maja smo imeli prvi sestanek. Potrdili smo program in se dogovorili za ostale pomembne stvari za tabor. 15. 7. smo imeli pripravljalno turo na Grintovec. Zaradi težav pri rezervaciji prenočišč v planinskih kočah smo imeli ponovno sestanek v sredo 23. julija.
Avtobus smo naložili že v torek, 29. 7.

V sredo, 30. julija 1997
smo se odpeljali s parkirišča pri Trupeju ob štirih zjutraj. Po celodnevni vožnji , z nekaj postanki, vendar brez problemov, peljemo mimo Ljubljane, Trsta, Benetk, Padove, Verone, Piacenze, pod Alesandrijo proti Sredozemskemu morju. Za Genovo smo prišli do Sredozemskega morja. Ob 17. uri smo bili v San Remu. Tu smo imeli v kempu rezervirano prenočišče. Skozi stranski vhod smo avtobus parkirali na igrišču. Zaradi peščenih tal smo šotore težko postavljali. Vsega so bili seveda krivi slabi šotorski klini. Nekateri se tudi kopamo v morju, saj smo tik nad sicer težko dostopno obalo. Prevozimo 920 km.

V četrtek, 31. julija:

vstajamo ob 5. uri in ob 6. uri in 30 minut odpeljemo naprej proti Andori. Mimo Monaca in Nice na Azurni obali se nas je večina peljala prvič, zato smo uživali v razgledih, kolikor so nam dopuščali nešteti tuneli na avtocesti. Še dovolj zgodaj zvečer smo prišli v Andoro, se ustavili na 2400 m visokem prelazu nad mestom Andora. V Perpignanu smo namreč zapustili avtocesto tako, da smo potovali z manjšo hitrostjo. Nad mestom smo našli manjši prijeten kamp, kjer smo se čudili tudi za naše pojme nizkim cenam. Prevozili smo 670 km.

Petek, 1. avgust:

Odhajamo ob 8.30 v mesto Andora v državici z istim imenom. Do 11. ure imamo prosto za ogled mesta in za nakupe, saj so tehnični predmeti zelo poceni. Sledi vožnja po Pirenejih z veliko vzponov in spustov do kampa Aneto v bližini slikovitega turističnega mesta Benasque.

V kampu imamo rezerviran prostor, vendar si izbiramo prostor bliže cesti in avtobusu.Prevozili smo 220 km.

Sobota, 2. avgust:

Po programu bi morali z avtobusom 10 km do konca asfaltne ceste proti koči La Renclusa. Ponočnjaki (pozni turisti) so nam avtobus zaparkirali, da smo odšli peš na pot. Čeprav smo menili pred odhodom, da ta pot ni veliko dodatno breme, je v resnici asfalt ob 30 stopinjah prispeval svoje in nas do dobra izmučil. Nosili smo tudi planinsko opremo za ledenik in ostalo za dva dni. Po približno 7 urah smo bili pri koči La Renclusa na 2141 m . V koči smo imeli rezervirano prenočišče, naročili pa smo si tudi rahlo večerjo. Cene so dosti nižje kot pri nas. Za vzpon na najvišji vrh Pico de Aneto se nas je odločilo 14 (Vinko, Zvone, Lojze R., Ivan V., Jože, Janez Z., Zdravko, Franc, Marija, Ivan Veble, Lojze F., Helena, Tone in Janez L.).

Ta dan je Lojze Anzlc peljal skupino Jazbecov in Škerlov in Janje V. do hotela Banos de Benasque. Bilo je okoli 7 km hoje v eno smer. Nekoliko dlje in zlasti višje pa so se povzpeli vsi ostali udeleženci (15) pod vodstvom Milke Požun.

V nedeljo, 3. avgust:

smo iz koče ob 5.30 začeli turo z baterijami v koloni ostalih planincev. Najprej smo se povzpeli na greben Portillon Inferior. Po grebenu smo nadaljevali na Portillon Superior, se malo spustili in že smo bili na ledeniku. Ledenik je kar precej časa položen, tako lahko nadaljujemo brez derez. V zadnjem strmem delu si pomagamo z derezami, varujemo pa se s cepini. Heleni odpovedo dereze, zato s Tonetom, ki mu nagaja želodec, čakata spodaj. Ivana Vebleta začne dajati višina. Ker je zadnji vzpon kratek, smo hitro na vršnem grebenu. Zadnjih nekaj 10 metrov pa je izpostavljen ozek greben, ki ni nič zavarovan, zato se Jože in Zdravko odločita, da ostaneta, ostali pa smo hitro pri križu na vrhu. Tudi Tone se nam pridruži, saj je po kratkem oddihu lahko nadaljeval pot. Lojza Florjančiča, Francija in Janeza krstimo za največjo doseženo višino, Jožeta pa bomo krstili v taboru. Spuščamo se brez problemov, le Jožeta začne boleti koleno (kasneje, ko mu oteče, ugotovimo, da je moral pri sestopu nerodno stopiti). V koči vzamemo opremo, ki je nismo rabili, in se spustimo do prvega parkirišča. Od tu se z lokalnim avtobusom odpeljemo do drugega parkirišča, ki še vedno ni dovoljen za avtobuse (vozijo lahko le osebna vozila in posebni avtobus). Malo više pa nas na asfaltu že čaka naš avtobus.

Tu so ostali udeleženci, ki so bili na koči Renclusa, kjer so jim ostali planinci že povedali, da se večja skupina z rumenimi kapami že vrača z vrha. Škrla sta si ta dan ogledala mesto Benasque.

Zvečer smo v taboru uspešno glavno turo veselo zaključili.

V ponedeljek, 4. avgusta:

smo se dopoldan odpeljali po slikoviti pokrajini do mesta Broto v bližini Torle, kjer bomo iskali kemp. Prostor komaj najdemo v kempu Sant Antonijo. Prevozimo 110 km.

V torek, 5. avgusta:

Zjutraj kar lepo dežuje, zato čakamo, da se vreme popravi. Včerajšnji časopisi so kazali le majhno fronto nad Pireneji, zato počakamo na televizijska poročila ob 15. uri, ta pa napovedo večdnevno nestalno vreme. Odločimo se, da gremo popoldan do koče Goriz na 2200 m. 17 nas je : Vinko, Elčka, Elka, Joža., Zvone, Slavica, Lojze, Ivan , Janez, Zdravko, Marija in

Ivan, Milena in Lojze, Helena in Tone ter Janez. Nosimo tudi male šotore oziroma opremo za bivakiranje. Avtobus nas odpelje do 6 km oddaljenega parkirišča v narodnem parku Ordesa. Na poti do koče nas dobi nevihta, pa tudi ko po štirih urah hoje pridemo do koče, se ulije dež. V koči je velika gneča, vendar izprosimo 3 prenočišča v koči, ostale pa sicer prijazno osebje napoti v 10 minut oddaljene naravne luknje, da nam ne bi bilo potrebno postavljati šotorov. Tisti, ki gredo do tam, prvi ugotove, da so neuporabne. Zato le dva spita v luknjah, ostali postavimo šotore. V koči nam podarijo čaj. Ponoči še nekajkrat dežuje.

Sreda 6. avgust:

Ker je slabo vreme, se le redki odpravljajo na pot, zato tudi mi čakamo. Ob pol devetih se Tone, Helena, Elčka, Milena, Lojze, Zdravko in Slavica odločijo sestopiti v dolino, ostali pa poskusimo proti vrhu. V bližini imamo nekaj Špancev, ki zatrjujejo, da gredo na Monte Perdido. Na prvem križišču poti gredo vsi Španci desno, tudi karta kaže, da je naša pot najbolj desna, zato veselo nadaljujemo za njimi. Pot je postajala vedno manj prepoznavna, megla pa vedno bolj gosta. Ob redkih razgledih, ko smo se lahko malo razgledali, ugotavljamo, da je verjetno pot napačna, zato na 3000 m višine odločimo, da gremo nazaj. Kmalu ugotovimo, da se vračajo tudi Španci in da so nas zapeljali. Ko niže zagledamo našo kočo, s kompasom in karto ugotovimo naš položaj, vendar za ponoven vzpon ni več časa. Vrnemo se do koče, tu nas čakata Marija in Franc. Vreme se izboljša in pred nami je čudovita dolina nacionalnega parka Ordesa, časa imamo dovolj, zato fotografiramo in občudujemo naravo vsak po svoje. Kmalu srečamo Vebrove, ki se vzpenjajo do koče. Vsi razen Lojza in Jožeta so bili v gornjem delu doline proti koči. 11 jih je odšlo še 6 km peš od parkirišča do kempa (skupina, ki je zjutraj odšla od koče ter Jazbečeva in Škerljeva).

Zvečer nas povabi Lojze v dvorano kampa, kjer proslavimo njegov rojstni dan.

Četrtek, 7. avgust :

Ob deveti uri nadaljujemo vožnjo proti Atlantski obali mimo mesta Jaca do Pamplone. Tu se kratko ustavimo, saj je mesto znano po uličnih tekih pred biki. Po avtocesti smo hitro v lepem letoviškem mestu San Sebastjan. V popoldanskih urah v centru ne najdemo parkirišča za avtobus, s pomočjo policajev in policistk pa najdemo kemp. Čeprav je formalno poln, dobimo prostor. Večina nas gre kake 3 km do Atlantske obale, vendar se zaradi kamnite obale in velikih valov ne moremo kopati. Zvečer nekateri poizkusimo špansko sangrijo. Prevozili smo 250 km.

Petek, 8. avgust:

Ob osmi uri gremo do San Sebastjana. Ker je zjutraj dovolj prostora za parkiranje, si ogledamo mesto. Nad mestom smo navdušeni. Zapustimo Španijo in se ustavimo v francoskem letoviškem mestu Biarritz. Na prijetni plaži se za 3 ure prepuščamo butanju valov Atlantika. Nadaljujemo mimo mesta Pau, pred Trbesom pa zavijemo z avtoceste v Lourdes. Tu najdemo prijeten kamp z veliko prostora. Zvečer gremo v mesto in do znamenite cerkve nad skalo, kjer se je prikazovala Marija. Večerna procesija s prižganimi svečami invalidov na vozičkih ob spremljavi nun in ostalih vernikov je nekaj izjemnega. Ko se ob 10. uri okoli cerkve naenkrat vse umiri, pa v mestu še vedno lahko kupujete spominke.Prevozili smo 220 km.

Sobota, 9. avgust:

V Tarbesu smo zopet na avtocesti in nadaljujemo vožnjo mimo Toulouse in Carcassonne do Montplliera, preko delte Rhone in mesta Arles in Aix v bližini velikega pristanišča Marseille

do Azurne obale. Od daleč vidimo Cannes, v Nici pa krenemo na obalno cesto. Ustavim se toliko, da pomočimo noge v Sredozemsko morje. Po obalni cesti se peljemo še nad Monte Carlom v Monacu, nato pa peljemo nazaj na avtocesto in do San Rema, kjer dobimo isti prostor, kot smo ga imeli prvo noč, le da je precej dražji. Ker je toplo in stabilno vreme, vsi ne postavljamo šotorov. Prevozimo 820 km.

Nedelja, 10. avgust:

Vračamo se domov po isti poti, kot smo prišli. Brez problemov smo ob 16.30 v Senožečah, kjer si v gostilni proti Razdrtem privoščimo večerjo in skupinsko slikanje. Ob 20.30 smo doma. Prevozili smo 920 km.

Skupaj smo prevozili 4264 km.

Zapisal Vinko

POROČILO ČETRTKOVIH IZLETOV

V letu 1997 smo bili ob četrtkih v hribih 45-krat. Planincev, ki smo se izletov udeleževali, je bilo 21, od tega 6, ki še niso upokojenci. 29 izletov je bilo v visokogorje, 16 pa v sredogorje. V naš program smo uvrstili tudi zavarovane plezalne poti, prehodili smo jih šest, in tudi lažje visokogorske zimske ture. Na pohodih smo ugotavljali, da nam primanjkuje znanja za uporabo varovalne opreme v visokogorju na zelo zahtevnih poteh, zato prosimo društvo za pomoč pri organiziranju izpopolnjevanja v tej smeri. V letu 1998 načrtujemo tudi, da bi prehodili slovensko planinsko pot. V kolikor jo bomo prehodili, jo bomo neprekinjeno ali v nekaj etapah.

Vodja skupine
Vinko Šeško

POROČILO O DELU PLANINSKE SKUPINE UPOKOJENCEV (TORKOVA SKUPINA)

Poteklo je že 10 let, kar je bila pri društvu upokojencev ustanovljena planinska skupina. V letu 1997 je bilo v to skupino vključenih 27 članov. Večina redno hodi na planinske izlete, nekaj pa je samo ljubiteljev.

V letu 1997 smo imeli 52 izletov, ki so bili opravljeni večinoma ob torkih (43 izletov). Vseh planinskih pohodov so se naši člani udeležili 533-krat.

Hodimo ob vsakem vremenu, naj bo sonce, dež ali sneg. Programe izletov prilagajamo vremenu in strukturi udeležencev.

V letu 1997 smo ponovno prehodili celo Zasavsko planinsko pot. 10 planincev je prejelo decembra zaslužene značke. Badjurovo krožno pot smo prav tako opravili v celoti in prejeli 8 zasluženih značk. Opravljamo tudi pohod na Janče v vseh letnih časih, pohod na Lisco za 20-kratno udeležbo in podobno. Poleg bližnjih hribov in hribov v okolici Ljubljane smo obiskali tudi hribe Trnovske in Vipavske planote, Tolminske Ravni, Razor planino, Vogel, Matajur, Begunščico, Strelovec, Mojstrovko, Virnikov Grintovec.Trstelj in drugo.

V lanskem letu smo imeli poleg rednih pohodov še redni letni zbor, srečanje ob dnevu žensk, srečanje na Zajčji gori, maškerado, novoletno srečanje ter srečanje ob pršutu in teranu na Trstelju, ki je še posebej dobro uspelo. Udeležujemo se tudi akcij in izletov Planinskega društva Lisca. Aktivno sodelujemo tudi z društvom upokojencev, kjer se udeležujemo tudi njihovih izletov in prireditev.

Vodja skupine
Elka Grilc

MARKIRANJE NAŠIH PLANINSKIH POTI

Ker smo v letu 1996 večino markacij na naših poteh obnovili, smo v mesecu maju 1997 obnovili še markacije na relaciji Breg - Razbor - Sv. Jošt do Lovrenca. Markirali smo Pavle Zeme, Vinko Govekar in jaz. Druga skupina je markirala na relaciji Jurklošter - Lisca - Sv. Jošt. Markirala sta Tone Šeško in Miha Zeme.

Preostala pota smo samo vzdrževali, po potrebi odstranjevali ovire in posekali veje, kjer je bilo to potrebno.

Ugotovili smo tudi, da so na določenih križiščih slabi smerokazi, zato smo se odločili, da naročimo nove smerne table, ki jih priporoča komisija za pota pri planinski zvezi.

V letošnjem letu mislimo namestiti nove smerne table, redno vzdrževati vse naše poti, na kontrolnih točkah naše sevniške transverzale postaviti kovinske žige.

Vsem vam želimo varen korak in veliko planinskih užitkov.

Janez Zajec

POROČILO KLUBA ZA VARSTVO OKOLJA

Klub za varstvo okolja je predvsem skrbel za pripravo predlogov Upravnemu odboru, ko je šlo za posege v prostor na območju od Lovrenca do Bohorja. Razpravljali smo o gradnji na Lovrencu in o širitvi poti na Lovrencu,, o gradnji televizijskega pretvornika na Lisci, o

nekaterih potrebah meteorološke postaje na Lisci in o nameravanem odprtju peskokopa na Bohorju.

Na naših izletih in pohodih smo vplivali na okoljevarstveno zavest naših članov pri varovanju okolja, zlasti pri ravnanju z odpadki. Sodelovali smo tudi pri akciji čiščenja poti iz Krakovega na Lisco, ostali pa smo dolžni še akcijo čiščenja poti z Brega na Lisco.

Glasno moramo povedati tudi, da nismo zadovoljni z delom Komisije za varstvo okolja pri Planinski zvezi, saj ni na področju animiranja in povezovanja planinskih društev naredila nič.

Vinko Šeško

POROČILO VZDRŽEVALNIH DEL V JURKOVI KOČI ZA LETO 1997

Junija meseca smo prepleskali kuhinjo, nabavili omarico za pomivalno korito in zamenjali vodovodno pipo.

Julija smo sanirali balkon, ki je bil povešen in je voda zamakala zid v notranjost koče. Les, ki smo ga potrebovali za obnovo balkona, je podaril g. Ivan Pompe. Balkon smo zaščitili z linolejem. Sanirali smo kanalizacijo zunaj koče. Položili smo kanalizacijo v tuš kabini, zabetonirali novi predpražnik, v katerem je oljni jašek.

Oktobra smo montirali vodovodne cevi iz kuhinje v tuš kabino. Montirali smo nove splahovalnike v prestavljene WC, odstranili stare WC. V tuš kabini smo položili ploščice in montirali krniso. Obnovili smo krušno peč, sanirali dimnik in prepleskali dnevni prostor. V novem skladišču smo prepleskali stene in montirali police.

Okna v WC in skladišču smo zaščitili z novim opleskom ter montirali zaščitno mrežo. Prelakirali smo vrata v WC in tuš kabini. V umivalnici smo montirali novo električno peč in popravili peči v spalnicah ter odstranili nekaj napak na električni instalaciji.

Nabavili smo nov lestenec v kuhinji in šest varčnih žarnic. Kupili smo štiri zaščitne steklene bunke.

Za leto 1998 so določene naslednje cene uporabe Jurkove koče:

1. Cena prenočišča	z rjuhami	brez rjuh
a) člani PD s plačano članarino	1.500	1.000
b) člani PD »Lisca«	1.000	600
c) otroci, člani PD, s plačano članarino	1.000	700
d) otroci, člani PD »Lisca«	750	400
e) otroci, nečlani PD	1500	1000
f) odrasli, nečlani PD	1800	1000
g) tuji državljani	2500	

2. Dnevni prostor za cca 20 ljudi z inventarjem, ogrevanjem in razstvetljavo: 250 SIT / osebo,
oziroma najmanj 5000 SIT na dan.

Uporaba kuhinje z inventarjem in možnostjo priprave hrane: 2500SIT / dan

4. Uporaba kopalnice (tuša) : 2000 SIT / dan

V gornje cene ni vključena turistična taksa.

Gospodar
Vinko Govekar

PLANINSKO ZAVETIŠČE

Z veseljem ugotavljam, da je zavetišče »živo«, da se v njem vedno kaj dogaja in da je obisk vedno številčnejši. Iz knjige dežurstva sem preštel, da se je v lanskem letu »nekaj« dogajalo kar 185-krat. Seje, sestanki, zbori, dežurstva, družabna srečanja, diapozitivi in delovne akcije pa še kaj je vsebina življenja zavetišča.

Za leto 1997 smo načrtovali obnovo strehe, ki pa je zaradi nesoglasja Kopitarne kot lastnika zemljišča nismo uspeli uresničiti. V pripravo lesa za ostrešje smo vložili veliko delovnih ur in dobrih 50 tisočakov denarja. Uredili smo notranje instalacije elektrike, kupili senzorsko zunanjo luč, montirana je infra peč s termostatom v sanitarijah, za kar smo porabili 26 000 SIT. Namestili smo tudi električni grelec vode, ki nam ga je podaril Fric Pečnik. Izvršeno je bilo barvanje oken. Za to delo smo dali 15.656 SIT (Naš član Stiplovšek je podaril 12 ur dela). Nova napisna tabla je bila 8 400 SIT, cisterna za vino 15 600 SIT, steklarju smo plačali 6 000 SIT. Za 20 rabljenih stolov smo plačali 10 000 SIT. Zavetišče pa je bilo zavarovano za dobrih 30 000 SIT. Z nekaj ostalih stroškov smo zavetišče obogatili za 174 105 SIT.

V letošnjem letu trdno upamo, da nam bo uspelo zamenjati streho na zavetišču. Ves potreben les (cca 10 m^3), lepo zložen in pokrit, čaka. Naj že sedaj povabim na delo, ko bo »čas« in lepo vreme.

Pa čim večkrat nasvidenje v zavetišču!

Gospodar
Lojze Anzelc

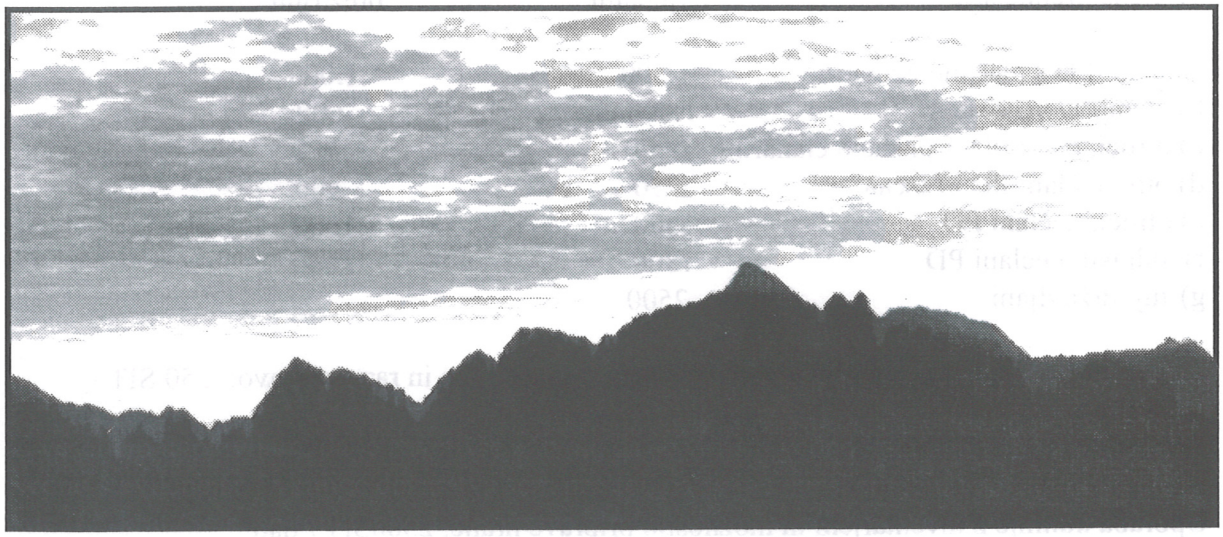

NAŠI ČLANI SO PREHODILI NASLEDNJE PLANINSKE POTI:

SLOVENSKO PLANINSKO POT:

Slavica in Lojze Rupar

ZASAVSKO PLANINSKO POT:

Elka Grilc, Mojca Jan, Anica in Franci Perme, Anica in Vinko Govekar, Elčka Šeško, Anica Pacek, Joža Kerec, Lojzka Avsec, Tilčka Zupančič ter tričlanski družini Florjančič in Sečnik iz planinske skupine Krško.

Zaslužene značke smo jim že podelili. Kot zanimivost naj bo zaspisano,da so tri dobitnice značk prejele še spominske knjižice, saj so imele zaporedne številke oddanih značk: Anica Perme 6999, Elčka Šeško 7000, in Tilka Zupančič 7001.

Vsem iskrene čestitke.

BADJUROVO KROŽNO POT:

Anica in Franci Perme, Lojzka Avsec, Anica Pacek, Elčka Šeško, Jožica Kerec, Tilka Zupančič in Elka Grilc.

Za sevniško planinsko pot je bilo izdanih šest značk

PREGLED PRIHODKOV IN ODHODKOV PD »LISCA« SEVNICAV LETU 1997

	PRIHODKI		DEJANSKO	PLAN
1	začetno stanje PD	669 716, 00		
2	začetno stanje	114 924, 00	784 640, 00	
	MDO			
3	MDO Zasavje		470 019, 00	
4	Jurkova koča		267 000, 00	130 000
5	prosl. 24. 5. Lisca		208 220, 00	225 000
6	dotacije in donacije		89 300, 00	500 000
7	članarina		443 257, 00	200 000
8	najemnina in obresti		732 975, 44	750 000
9	lastna dej. in člani		663 530, 00	1 500 000
	S K U P N O		**3 658 959, 44**	**3 305 000**
	ODHODKI			
1	MDO Zasavje		559 436, 00	
2	Jurkova koča		614 927, 00	330 000
3	prosl. 24. 5. Lisca		278 520, 00	225 000
4	članarina		347 885, 00	
5	stroški zavetišča		174 105, 50	500 000
6	oprema (šotori)		175 455, 00	900 000
7	izobraževanje		58 540, 00	300 000
8	planinska pota		7 700, 00	50 000
9	literatura in karte		53 179, 00	50 000
10	izleti in tabori		809 481, 00	900 000
11	stroški poslovanja		356 243, 24	450 000
	S K U P N O		**3 435 531, 74**	**3 305 000**
	Stanje sred. MDO	25 507, 00		
13	stanje sred. društva	197 920, 70	283 427, 70	
	S K U P N O		**3 658 959, 44**	**3 305 000**

JURKOVA KOČA:

Rekapitulacija prihodkov in odhodkov 1997

redno poslovanje:		
elektrika		81 985, 50
pranje		37 335, 00
drva za ogrevanje		58 000, 00
oprema (peč in blazine)		26 856, 00
prihodki od uporabnikov	267 000, 00	
skupno za redno poslovanje	267 000, 00	204 180, 50
investicijsko vlaganje:		
material za obnovo		287 523, 00
hrana za delavce		68 260, 00
potni stroški za J.K.		54 964, 00
S K U P N O	**267 000, 00**	**614 927, 00**

prispevek PD iz najemnine	347 927, 00	
S K U P N O	**614 927, 00**	**614 927, 00**

ZAVETIŠČE POD SV. ROKOM:

Rekapitulacija odhodkov 1997:

Stroški nabave lesa	50.293, 50
cisterna	15.567, 00
beljenje, inštalacija	27.656, 00
stoli za zavetišče	10.000, 00
ostali stroški	70.589, 00
SKUPAJ	**174.105,50**

MEDDRUŠTVENI ODBOR ZASAVSKIH PD SEVNICA- ZASAVJE

Rekapitulacija prihodkov in odhodkov 1997:

prihodki	skupno	tečaj PLV	MDO	ZPP
1. začetno stanje 1.1.97	114.924,00		104.568,00	6.356,00
2. članarina MDO	78.390,00		78.390,00	
3. prodani dnevniki ZPP	58.175,00			58.175,00
4. plačilo brošure ZPP 96	40.000,00			40.000,00
5. vpl. Za tečaj PLV v MDO	188.984,00	143.984,00	45.000,00	
6. drugo (prosl.25.maj97)	78.220,00		78.220,00	
7. dotacija PZS za MDO	26.250,00		26.250,00	
SKUPAJ	**584.943,00**		**332.428,00**	**108.531,00**
odhodki				
1. nabava značk ZPP	24.808,00			24.808,00
2. pisarn. Mat. In znamke	46.698,00		26.199,00	20.499,00
3. stroški tečaja PLV	141.295,00	141.295,00		
4. nagrade vodstvu MDO	129.911,00		123.011,00	6.900,00
5. prispevek za proslavo	178.220,00		178.220,00	
6. potni stroški čl. MDO	18.631,00		18.631,00	
7. malice članom MDO	19.873,00		19.873,00	
SKUPAJ	**559.436,00**	**141.295,00**	**365.934,00**	**52.207,00**
razlika v leto 1998	**25.507,00**	**2.689,00**	**-33.506,00**	**56.324,00**

Sestavil in knjižil:

Lojze Motore

IN MEMORIAM

Konec aprila t. l. bo minilo 20 let, ko smo se planinci poslovili na sevniškem pokopališču od na našega velikega planinca, ljubitelja Lisce in vzornega gospodarja Tončkovega doma Lisci - Pavleta Stergarja.

Dvajset let sta s soprogo Marjanko toplo in prisrčno sprejemala na Lisci planince, še posebno pozorno tiste, ki smo in ko smo na Lisco prihajali peš. Plemenito srce mu je odpovedalo v trenutku, ko je proslavljal dvajsetletni jubilej upravljanja doma na Lisci., ko mu je PZS na predlog društva podelila najvišje planinsko odličje - zlati častni znak PZS, ki ga je zaslužil prav na Lisci.

Ob zadnjem slovesu smo obljubili, da ga bomo ohranili v trajnem spominu, zato trdim, da ga planinci in Lisca še vedno zelo pogreša.

KAKO POSTATI AKTIVEN PLANINEC - NEKAJ RAZMIŠLJANJ

V svoji dokaj dolgi planinski aktivnosti skoraj nisem srečal sotovariša na pohodu, ki bi rekel, da mu hoja po hribih ni všeč. Vedno pa sem ugotavljal, koliko truda morajo pohodniki vložiti v nedeljski izlet v visokogorje, ker nimajo kondicije. Nekateri so to priznali, drugi pa niti sebi niti drugim niso hoteli priznati, ampak jim je na poti postajalo »slabo«, ali pa naenkrat niso bili več tako »nori«, da bi po hribih samo divjali, ampak hočejo občudovati naravo.

Prišel sem do ugotovitve, da je tako občasno pohodništvo v prid le tistim, ki so kako drugače športno aktivni in jim je planinstvo prijetno dopolnilo. Veliko je ljudi, ki mislijo, da je občasna hoja v hribe zadosti, da ostanejo telesno aktivni, v resnici pa z vsakim planinskim izletom doživljajo na novo preobremenjevanje, kar zagotovo ni v prid splošnemu zdravju.

Ali lahko zadržimo svojo kondicijo, tudi če nimamo časa, da bi enkrat ali dvakrat na teden odšli na celodnevno turo? Mislim, da je to možno, le velikokrat in marsikdo za to ne najde motivacije.

Živimo v edinstveni deželi na svetu, ko lahko od svojega praga stopimo na čudovite hribčke in hribe, tudi če imamo le eno uro časa, če pa imamo na razpolago cel dan, lahko obiščemo kateri koli slovenski vrh.

Predlagam, da v društvu vzpodbudimo članstvo, da bi vzdrževali svojo telesno pripravljenost, tako da se zavežemo, da bomo vsaj dvakrat na teden obiskali en vrh. Vrhovi, ki bi veljali za tako potrditev, bi bili: LISCA, ZAJČJA GORA, SVETI ROK, LAMPERČE, AJDOVSKI GRADEC, POGANKA, LAZE, VETERNIK IN LESKOVEC. Torej smo lahko v druščini aktivnih planincev, če si vzamemo na teden vsaj dvakrat po eno uro časa.

Na vseh omenjenih vrhovih bi namestili posebne skrinjice. Člani, ki bi hoteli sodelovati, bi dobili posebne bloke, vsak bi imel svojo številko. Na odtrgani listič iz bloka bi napisal vsakdo le datum in ga odvrgel v skrinjico. Ena skrinjica bi bila v našem zavetišču, kjer bi dajali bloke, kadar bi dokazovali planinske izlete na drugih vrhovih. Tu bi vpisali vrh in datum, na cilju pa bi se morali vpisati v vpisno knjigo.

Na terenu ne bi nobene poti ponovno označevali, le vsakemu zainteresiranemu bi pripravili karto in podrobni opis možnih poti.

Da pa bi le dokazovali pripadnost društvu, bi se zavezali udeležiti se vsaj petih društvenih izletov na leto in petih ostalih aktivnosti društva (predavanja, delovne akcije, sodelovanje v organih društva z vsaj petkratno udeležbo itd.)

S tako dejavnostjo bi tudi spodbudili hojo po naših bližnjih hribih in zlasti peš hojo na Lisco, saj bi bilo pošteno, da podpremo prizadevanja našega gospodarja po večjem obisku Jurkove koče pa tudi prizadevanja najemnika Tončkovega doma po večjem obisku planincev v tem domu.

Največja pridobitev pa bi bila za vsakega posameznika, saj bi ob stalni telesni pripravljenosti resnično užival v čarih, ki nam jih naši hribi nudijo.

V kolikor bi društvo tako akcijo sprejelo, sem jo pripravljen z velikim veseljem pripraviti in voditi.

Vinko Šeško

Spoštovani prijatelji, planinci!

Leto 1997 je bilo eno najbolj tragičnih, saj je v gorah za vedno ostalo preveč gornikov. V PZS, njenih komisijah kot društvih se nenehno sprašujemo, kaj storiti, da bo nesreč manj.

V PZS oz. društvih se bo še bolj kvalitetno pristopilo k preventivi, ki pomaga, da bomo hodili po gorah varno in brez nesreč. Temu bodo namenjene planinske in alpinistične šole, tečaji, vzgojna literatura, predavanja, seminarji, posveti itd. Društvo bo poskrbelo za redno izobraževanje svojih vodnikov, za vodenje izletov, za svetovanje, pridobitev novih vodnikov itd. Upajmo, da bo Komisija za vzgojo in izobraževanje pri PZS znala najti nove, sveže ideje za preventivno delovanje in da bodo razni odbori ter komisije pozabile na zapiranje v svoje stolpe samozadostnosti. Le s skupnimi močmi in odprtostjo bomo kos današnjemu velikemu obisku hribov in gora.

Ste člani društva obveščeni o delu, o raznih aktivnostih, ki potekajo v društvu, kako do hitrih, kvalitetnih informacij o poteh, opremi, vodnikih itd?

Vsem tem vprašanjem bomo skušali dati svojo težo. Pričeli bomo izdajati mesečni interni list, se bolj pojavljati na Radiu Sevnica in internetu. Oglasno desko bomo še naprej vzdrževali, ravno tako se bomo tudi vsako sredo popoldne in zadnji petek v mesecu zbirali v Zavetišču pod Svetim Rokom, kjer bodo vsakomur na voljo tako gorniške informacije kot vse o delovanju društva.
Nudili bomo izposojo gorniške opreme planincem (šotori, cepini, čelade, vrvi, planinske karte in podobno).

Organizirano, kar pomeni z usposobljenim vodnikom, bomo hodili v hribe vsak torek in četrtek ter vsaj vsako zadnjo soboto v mesecu. Množičnih izletov, pohodov ne bomo organizirali. Naj bo to majhna kapljica k varstu okolja. V hribih ne želimo obiskovalcev iz mode, temveč negovati tisto gorništvo, ki je že za marsikaterega Slovenca življenjska filozofija. In če bi bilo res tako, ne bi bilo potrebno gora in dolin zaklepati, gore maličiti z njim tujimi znamenji.

Število aktivnih vodnikov v našem društvu je danes nekaj nad deset. Tako vodniki kot ostali društveni delavci smo razpeti med entuziazmom do planinstva in ceno ali stroškom. Res, da se ne mislimo podvreči filozofiji - kupim, torej sem, toda tiste stroške, ki jih imajo vodniki z vodenjem za društvo in društveni delavci z delom za društvo, je potrebno plačati.

In na koncu ali bolje rečeno na začetku, vprašanje: Zakaj v gore ?

Vsak izmed nas ima svoj odgovor, vsak z odgovorom niza svoje poti. Prepričan sem, da se bomo velikokrat na poteh srečali z veseljem.

Jože Prah

Uredil in pripravil: Vinko Šeško
Naklada: 100 izvodov

PLANINSKO DRUŠTVO LISCA SEVNICA-KRŠKO

PROGRAM IZLETOV IN POHODOV v letu 1998

Točni datumi izletov bodo objavljeni na oglasni deski društva. V primeru premajhne udeležbe ali slabega vremena lahko organizator izlet odpove. Vodnik lahko - glede na zahtevnost poti - neprimerno opremljene udeležence zavrne.

MESEC	*VRH*	*ORGANIZATOR*	*VODNIK*
Januar	Novoletni pohod na Kum	KV	Elka Grilc
	Bohor	KV	Vinko Šeško
	Bohor	PS Planina	Robert Tisel
	Donačka gora	PS Planina	Janja Kolar
	Čemšenik	PS Krško	Jože Radej
	Občni zbor	PS Jutranjka	Svenšek
Februar	Občni zbor	MO	Aleš Tuhtar
	Pustna nedelja na Lisci	KV	Vinko Šeško
	Gorjanci	PS Planina	Robert Tisel
	Z baklami na Mrzlico	KV	Jože Prah
	Lisca ali Čemšeniška pl.	OŠ-Sevnica (MO)	Janko Sotošek
	Šmohor	PS Krško	Jože Radej
	Zasavska sv. gora	PS Krško	Jože Radej
	smučanje	PS Jutranjka	Svenšek
Marec	Kotovo sedlo - turna smuka	MO	Tone Prah
	delovna akcija	MO	Aleš Tuhtar
	Šmohor	KV	Elka Grilc
	Po brežiški pl. poti	KV	Elka Grilc
	Ermanovec	OŠ-Sevbuca (MO)	Janko Sotošek
	Kredarica	PS Krško	Jože Radej
	Geos	PS Krško	Boris Hruševar
	Partizanski vrh	PS Krško	Drago Kramar
	Gore-Kopitnik	PS Jutranjka	Pavle Zeme
April	Kredarica - turna smuka	MO	Tone Prah
	Veliko Kozje-Lovrenc	KV	Vinko Šeško
	Logarska dolina	Vse OŠ - (MO)	Jože Prah
	Kal - Mrzlica	PS Krško	Matjaž Gomilšek
	Dovški Križ	PS Krško	Jože Radej
	Kum	PS Jutranjka	Pavle Zeme
Maj	Kreta Samaria	KV	Vinko Šeško
	Lisca	PS Planina	Janja Kolar
	Bohor - jezikova nedelja	PS Planina	Janja Kolar
	Prvomajski pohod na Lisco	KV	
	Srečolov na Lisci	MO	Aleš Tuhtar
	Po poteh spominov tovarištva	KV	Elka Grilc
	Jezikova nedelja na Bohorju	KV	Vinko Šeško
	Golica	KV	Vinko Šeško
	Dan maldih planincev	Vse OŠ - (MO)	
	Golica	PS Krško	Jože Radej
	Golica	PS Jutranjka	Pavle Zeme
	Izpoplnjevanje na Lisci	MO	Helena Marolt
Junij	Izlet za vse OŠ - (MO)	MO	

	Repov kot - Planjava	PS Krško	Jože Radej
	Brana	PS Jutranjka	Alenka Breznovnik
Julij	Tabor mladih 15.-26.7.	MO	Jože Prah
	Cici tabor - družinski tabor (26.7.-01.08.)	MO	Jože Prah
	Geos	PS Planina	Janja Kolar
	Prisojnik	PS Krško	Jože Radej
	Trupejevo poldne	PS Krško	Matjaž Gomilšek
	Dolomiti - Monte di Brenta (tabor)	PS Krško	Jože Radej
	Jalovec	PS Jutranjka	Tone Šeško
	Tabor Apenini 25.7.-01.08.	KV	Vinko Šeško
Avgust	Mangrt	KV	Sotošek Janko
	Vršič	PS Planina	Robert Tisel
	Triglav	PS Krško	Jože Radej
	Triglav	PS Jutranjka	Tone Šeško
	Škrlatica, Riglica	PS Krško	Jože Radej
	Klemenča jama	MO	Helena Marolt
September	Dan zasavskih planincev	KV	
	Vikend tabor v Martuljko	MO	Jože Prah
	Vel. Oltar	PS Krško	Drago Kramar
	Vel. Ponca	PS Krško	Boris Hruševar
	Škrlatica	PS Jutranjka	Vinko Šeško
Oktober	Kostanjev piknik	PS Jutranjka	Svenšek
	Brežiška pl. pot	KV	
	Izlet v neznano	MO	Aleš Tuhtar
	Kostanjev piknik + izpopolnjevanje	MO	Helena Marolt
	Bohor - kostanjev piknik	PS Planina	Janja Kolar
	Bohor	PS Krško	Matjaž Gomilšek
November	Od Litije do Čateža	KV	
	Izlet v neznano	KV	Vinko Šeško
	Lisca	PS Krško	Boris Hruševar
	Uršla gora	PS Jutranjka	Pavle Zeme
December	Kum	PS Krško	Jože Radej
	Prednovoletno srečanje	MO	Aleš Tuhtar

Skupina upokojencev bo vsak ČETRTEK organizirala enodnevni izlet - težjo turo - glede na vreme. Prevoz s kombijem ali osebnimi vozili. Izlete bo vodil Vinko Šeško.

Vsak TOREK, razen v juliju in avgustu, pa bodo organizirali lažjo turo. Prevoz z javnimi prevoznimi sredstvi ali s kombijem. Izlete bo vodila Elka Grilc.

Vsako drugo nedeljo peš na Lisco na kosilo v Jurkovo kočo - vodi Vinko Šeško.

Mladinski odsek bo sodeloval pri organiziranju izletov v vrtcu.

Na osnovnih šolah bo MO za vsako šolo organiziral 4 izlete. Za izvedbo teh izletov so poleg mentorjev zadolženi tudi vodniki.

Klub vodnikov in Mladinski odsek bosta zadnjo soboto v mesecu organizirala enodnevni izlet - glede na vreme. Prevoz z osebnim avtom - koordinator Jože Prah.